

[Gert Petersen]

pitalgevinster får mulighed for et privatforbrug, som der ikke ligger nogen produktion bag ved.

Dette vil kræve, at den samlede kreditpolitik ændres i selektiv retning, både med hensyn til rentens højde, långivningens omfang og långivningens formål.«

Det var altså et citat fra en pjece udgivet af Arbejderbevægelsens Erhvervsråd. Socialistisk folkeparti kan skrive under på hvert ord. Det er det, vi længe har krævet: en samfundsmæssig styring af kapitalformidlingen i dette land. Vi er også enige med Erhvervsrådet i et andet forslag, de kommer med, nemlig at staten selv bør optage udlandslån, der så genudlånes til konkurrenceerhvervene mod, at de investerer dem i dansk produktion og beskæftigelsesfremmende produktion.

Statsministeren kan så hævde, at sådan noget ikke er muligt, og det er klart, at hvis det skal gøres sammen med partiet venstre, er det ikke muligt. Men er det da en grundlovmæssig forpligtelse for socialdemokratiet, at det kun kan regere sammen med reaktionære partier? Vores alternativ til den sørgelige politik, hvis bitre frugter nu atter skal sannes i lade, om ikke i dag så i løbet af 14 dage eller i løbet af nogle få måneder, er følgende:

For det første: vi må styrke den kollektive produktion og det kollektive forbrug. Med udgangspunkt i et klart nej til a-kraft må der iværksættes en ny energiplan, der bygger på naturgas, kraftvarmeværker, kul og vedvarende energikilder, især de sidste. Planen må videre omfatte energibesparelser, herunder nye normer for benzinforbrug, husholdningsmaskiner osv. Vi ved, at energiforbruget kan nedsættes meget kraftigt, uden at standarden forringes. Endelig må der gøres en fornyet og langt mere omfattende indsats for varmeisolering af boligerne.

Den kollektive trafik må udbygges. Hvad gør det, hvis den driftsøkonomisk er en underskudsforretning, hvis den samtidig samfundsøkonomisk er kolossalt rentabel i form af importbesparelser på biler og benzin!

Forbedringer af det naturlige miljø og arbejdsmiljøet vil også kræve penge og arbejdskraft, men igen: det er samfundsmæssigt rentabelt, og så er det da også med til at skabe de livskvaliteter, som statsministeren engang talte så meget om – men det er jo 6–7 år siden nu.

Omkring 1 million mennesker herhjemme bor under højest utilfredsstillende forhold. Det er en vurdering, som bl. a. fremsættes netop af Arbejderbevægelsens Erhvervsråd. Der er brug for en omfattende indsats for boligfornyelse. En sådan indsats belaster ikke valutaen ret meget, og den giver meget beskæftigelse.

Endelig er der mildt sagt brug for en udbygning af den offentlige service, som jo længe har måttet undgælde for en forfæjlet politik, der skyldes smitten fra Glistrup. Men man vil åbenbart, hvor mærkeligt det end lyder, hellere bruge 11 mia kr. på arbejdsløshedsunderstøttelse end skabe nye arbejdspladser i den offentlige sektor, selv om det ikke vil koste det offentlige mere end 3.000–8.000 kr. pr. arbejdsplads på årsbasis, når det drejer sig om den eksisterende sektor.

Det andet hovedpunkt, jeg vil fremføre, er, at vi må sikre en højere selvforsyningsgrad og en formindsket afhængighed af udlandet. Jeg drømmer ikke om – lad mig sige det med det samme – at Danmark skal melde sig ud af verdensmarkedet, men derfor behøver vi da ikke at lade stå til. I dag drysser man mange milliarder kroner ud over erhvervslivet i statsstøtte. I budgetredegørelsen er det, når vi ser bort fra landbrugsstøtten via EF, opgjort til en 3½–4 mia kr. Dertil kommer beløb, der nærmer sig det dobbelte, som via skatterne gives til erhvervslivet. Det drejer sig om mange milliarder, nok omkring en halv snes milliarder kroner, som på den ene eller den anden måde tilflyder erhvervslivet i statsstøtte, direkte eller indirekte. Hvorfor dog ikke målrette disse midler, sådan at de gavner de erhverv, der kan konkurrere med importen? Hvorfor ikke formindske importen ad den vej?

Forudsat at de ansatte selv kan kontrollere, at en sådan støtte bruges efter sin hensigt, så vil vi godt gå videre. Man bør ikke se passivt til, mens en valutajntjenende branche som skibsværftsindustrien faktisk kvæles, fordi de fleste andre lande ikke vil overholde de samme superliberalistiske spilleregler som SV-regeringen i Danmark.

Men i øvrigt finder vi også, at tiden er inde til nu at udvikle egentlige statslige produktioner, f. eks. på en række genbrugsområder. Man kunne også pege på fremstillingen af udstyr, der kan sikre vedvarende energi.